வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம்

பின்னணி:

- பின்வருவனவற்றை அடுத்து காங்கிரஸ் தனது நடவடிக்கையை முடிவு செய்ய வேண்டியிருந்தது:
- கிரிப்ஸ் மிஷனின் தோல்வி
- இந்திய எல்லையில் ஜப்பானியப் படைகளின் வருகை
- விலைவாசி உயர்வு மற்றும் உணவுப் பொருட்களின் பற்றாக்குறை
- காங்கிரசுக்குள் மாறுபட்ட கருத்து
- காங்கிரஸ் செயற்குழு (CWC) இந்தியா மீது படையெடுக்கும் எந்தவொரு வெளிநாட்டு சக்திகளுக்கும் முழுமையான வன்முறையற்ற ஒத்துழையாமைக்கு அழைப்பு விடுக்கும் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்டது.
- தீர்மானம் நிராகரிக்கப்பட்டது, ஆனால் அது காங்கிரஸின் நோக்கத்தைக் காட்டுகிறது
- மே 1942 இல், பம்பாயில் நடந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட்டத்தில் காந்தி, ஆங்கிலேயர்களை இந்தியாவை விட்டு வெளியேறுமாறு கேட்டுக் கொள்ளத் தீர்மானித்ததாகக் கூறினார்.
- அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்றால், அவர் கீழ்ப்படியாமை இயக்கத்தை தொடங்குவார்.
- ஏகாதிபத்திய பிரிட்டனை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கும் சோவியத் ஒன்றியத்தையும் சீனாவையும் பாசிச சக்திகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் வீழ்த்துவதற்கும் இடையேயான தேர்வு குறித்து நேரு அக்கறை கொண்டிருந்தார்.
- இறுதியில், அவர் இயக்கத்தைத் தொடங்குவதற்கு ஆதரவாக முடிவு செய்தார்.
- இறுதியில், ஆகஸ்ட் மாதம் பம்பாய் ஏஐசிசி கூட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட இருந்த வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானத்தை CWC ஏற்றுக்கொண்டது.
- 1942 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 8 ஆம் தேதி, AICC வெள்ளையனே வெளியேறு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றியது

அறிமுகம்:

- வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம், பிரிவினை மற்றும் சுதந்திரத்திற்கு முன்னதாக நடந்த மிகப் பெரிய ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டமாக சரியாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.
- 1942, இயக்கம் தொடங்கப்பட்ட ஆண்டு மற்றும் அடுத்த ஐந்தாண்டுகள் இந்தியாவின் அரசியல் வரலாற்றில் இணையற்ற மற்றும் கொந்தளிப்பான நிகழ்வுகளைக் கண்டது.

தேசியவாதத்தின் கூர்மையான அதிகரிப்பு, பிரபலமான பரவலான பஞ்ச நிலைமைகள், குறிப்பாக 1943 ஆம் ஆண்டின் வங்காளப் பஞ்சம், பர்மா மந்நும் மலாயாவில் ஜப்பானிய ஆக்கிரமிப்பு அதிகரித்தது, சுபாஸின் 'ஆசாத் அணிவகுப்பின் வரிந்த் ം⊔ഖുജ്മ്' மூலம் **இராணுவ** ഖിറ്രുക്കായെ எதிர்பார்க்கிறது. சந்திர போஸ், மற்றும் நாட்டின் அரசியல் கட்டமைப்பின் விழிப்புணர்விற்கு வழிவகுத்த வகுப்புவாத பிளவை விரிவுபடுத்துவது இந்த முன்னேற்றங்களில் சில.

அசைவு:

- ஆங்கிலேயர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் அழைப்பு விடுத்தது, ஆனால் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் எந்த உறுதியான நடவடிக்கையையும் கொடுக்கவில்லை.
- இயக்கத்தின் பரவல்
- ஆகஸ்ட் 9, 1942 அன்று கைது செய்யப்படுவதற்கு முன்பு காந்தி நாட்டுக்கு பின்வரும் செய்தியை வழங்கினார்:
- வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் பிற அகிம்சை வழிகளில் முட்டுக்கட்டையை முடிக்க அஹிமிசாவின் கீழ் முழு நீளமும் செல்ல அனைவருக்கும் சுதந்திரம் உள்ளது. சத்தியாக்கிரகிகள் வாழாமல் இறக்கவே வெளியே செல்ல வேண்டும். அவர்கள் மரணத்தைத் தேடிச் சந்திக்க வேண்டும். தனிநபர்கள் இறப்பதற்கு வெளியே செல்லும்போதுதான் தேசம் பிழைக்கும், கரேங்கே யா/மரேங்கே (செய் அல்லது செத்து)
- மற்ற காங்கிரஸ் தலைவர்களுடன் அவர் கைது செய்யப்பட்ட செய்தி நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் மக்கள் வெடிப்புகளுக்கு வழிவகுத்தது.
- நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களில் ஹர்த்தால்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் ஊர்வலங்கள் இருந்தன. காங்கிரஸ் தலைமை அழைப்பு விடுத்தது, ஆனால் மக்கள்தான் இயக்கத்தைத் தொடங்கினார்கள்.
- மேலும், காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி மற்றும் மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் ஆகியவை 1908 ஆம் ஆண்டு குற்றவியல் சட்டத் திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் சட்டவிரோத சங்கங்களாக அரிவிக்கப்பட்டன.
- இந்திய பாதுகாப்பு விதிகளின் விதி 56ன் கீழ் பொதுக் கூட்டங்கள் கூட்டுவது தடைசெய்யப்பட்டது.
- அங்கீகரிக்கப்பட்ட அனைத்து தலைவர்களும்—மத்திய, மாகாண அல்லது உள்ளூர்—கைது செய்யப்பட்டதால், இளம் மற்றும் அதிக போராளிக் சோசலிச சார்பு கொண்ட குழுக்கள்—குறிப்பாக மாணவர்கள் **த**ங்கள் பகுதிகளில் உள்ளூர் மட்டங்களில் தலைவர்களாக பொறுப்பேற்றனர்.
- பின்னர், அரசின் அடக்குமுறைக் கொள்கையே மக்களை வன்முறைக்குத் தூண்டியது.

- அகிம்சைப் போராட்டம் என்ற காந்தியச் செய்தி பின்னணிக்குத் தள்ளப்பட்டு மக்கள் தங்களுக்கான போராட்ட முறைகளை வகுத்துக் கொண்டனர். இதில் அடங்கும்:
- அரசு கட்டிடங்கள், காவல் நிலையங்கள் மற்றும் தபால் நிலையங்கள் மீது தாக்குதல்,
- ரயில் நிலையங்கள் மீதான தாக்குதல்கள் மற்றும் ரயில் பாதைகளை நாசப்படுத்துதல்,
- தந்தி கம்பிகள், தொலைபேசிகள் மற்றும் மின்சார கம்பிகளை துண்டித்து,
- பாலங்களை அழிப்பதன் மூலம் சாலைப் போக்குவரத்தை சீர்குலைத்தல், மற்றும்
- வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்கள், முதலியன
- பல பகுதிகளில், அரசாங்கம் அனைத்து கட்டுப்பாட்டையும் இழந்து, மக்கள் சுயராஜ்ஜியத்தை நிறுவினர்.
- மகாராஷ்டிராவில், சதாராவில் ஒரு இணை அரசாங்கம் நிறுவப்பட்டது, அது நீண்ட காலமாக தொடர்ந்து செயல்பட்டு வந்தது.
- வங்காளத்தில், மிட்னாபூர் மாவட்டத்தில் தம்லுக் ஜாதிய சர்க்கார் நீண்ட காலம் செயல்பட்டார். இந்த தேசிய அரசாங்கம் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு, சுகாதாரம், கல்வி, விவசாயம் போன்ற பல்வேறு துறைகளையும் அதன் சொந்த அஞ்சல் அமைப்பு மற்றும் நடுவர் நீதிமன்றங்களையும் கொண்டிருந்தது.
- ஒரிசாவில் உள்ள தலாச்சரில் மக்கள் சுயராஜ்ஜியத்தை நிறுவினர்.
- இந்த இயக்கம் ஆரம்பத்தில் நகர்ப்புறங்களில் வலுவாக இருந்தது, ஆனால் விரைவில் அது கிராமப்புற மக்களின் மக்கள் கிளர்ச்சியின் கொடியை நீண்ட காலத்திற்கு உயர்த்தியது.
- இந்த சாராம்சத்தில், இந்த இயக்கம் பம்பாய், ஆந்திரா, உ.பி., பீகார், குஜராத், ஒரிசா, கர்நாடகா, வங்காளம் போன்ற மக்களிடமிருந்து பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.
- ஆனால் பஞ்சாப், சிந்து, வடமேற்கு எல்லை மாகாணம் (NWFP)
 போன்றவற்றில் பதில்கள் பலவீனமாக இருந்தன.
- நிலத்தடி செயல்பாடு.
- வெகுஜன நடவடிக்கையைத் தவிர, இது இயக்கத்தின் மற்றொரு போக்கு.
- இந்த நடவடிக்கைகளில் பங்கேற்றவர்கள் சோசலிஸ்டுகள், பார்வர்டு பிளாக் உறுப்பினர்கள், காந்தி ஆசிரமத்தினர், புரட்சிகர தேசியவாதிகள் மற்றும் உள்ளூர் அமைப்புகள்.
- ராம்மனோகர் லோஹியா, ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண், அருணா ஆச.ஃப் அலி, உஷா மேத்தா, பிஜு பட்நாயக், சோட்டுபாய் பூரணிக், அச்யுத் பட்வர்தன், சுசேதா கிருபாலானி மற்றும் ஆர்.பி.கோயங்கா ஆகியோர் முக்கிய பிரமுகர்கள்.

• நிலத்தடி செயல்பாட்டின் இந்த கட்டமானது ஆயுதங்கள் மற்றும் வெடிமருந்துகளை விநியோகிப்பதற்கான கட்டளை மற்றும் வழிகாட்டுதலைத் தொடர்ந்து வழங்குவதன் மூலம் பிரபலமான மன உறுதியைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பிரிட்டிஷ் அரசின் எதிர்வினை:

- மக்கள் எழுச்சியை ஒடுக்க அரசாங்கம் தனது அனைத்து சக்திகளையும் தயார்படுத்தியது.
- கைதுகள், காவலில் வைத்தல், போலீஸ் துப்பாக்கிச் சூடு, காங்கிரஸ் அலுவலகங்களை எரித்தல் போன்றவை அரசாங்கத்தால் பின்பற்றப்பட்ட வழிமுறைகள்.
- பத்திரிக்கையாளர்கள் முகம் சுளித்தனர். இராணுவம் பல நகரங்களைக் கைப்பற்றியது; காவல்துறையும், ரகசிய சேவையும் தலைசிறந்து விளங்கின.
- கலகம் செய்த கிராமங்களுக்கு அதிக அபராதம் விதிக்கப்பட்டது மற்றும் பல கிராமங்களில் வெகுஜன கசையடிகள் செய்யப்பட்டன.

வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கத்தின் முக்கியத்துவம்:

- வெள்ளையனே வெளியேறு இயக்கம் இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை தவறியது. கொண்டுவரத் ஆயினும்கூட, முடிவுக்குக் ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கம் அதிகாரிகளின் மற்றும் இந்திய **அ**ரசியல் வர்க்கத்தின் தாங்கும் இந்தியர்களின் உயரடுக்கு ஆகிய இரண்டையும் பலதரப்பட்ட சமூகங்களின் விருப்பத்தையும் இருப்பையும் வெளிப்படுத்திய ஒரு இயக்கம் இதுவாகும்.
- வெள்ளையனே இயக்கம் இயக்கங்களிலிருந்து முந்தைய தனித்<u>த</u>ு நிர்கிரது, பூர்வீக நிறுவனங்கள் மந்நும் அதிகாரக் இது ஆதரிக்க கட்டமைப்புகளை சாதாரண மக்களிடையே ஊட்டப்பட்ட ஆவி மற்றும் உற்சாகத்தின் அடிப்படையில்.
- அத்தகைய முயற்சிகள் உருவாக்கிய இணை அரசாங்கங்கள் 1942
 இயக்கத்திற்கும் முந்தைய இயக்கங்களுக்கும் இடையிலான அடிப்படை வேறுபாட்டைக் குறிக்கிறது.
- அரசாங்கத்தின் மீதான விசுவாசம் கணிசமான அரிப்பை சந்தித்தது.
 தேசியவாதம் எவ்வளவு ஆழமாக எட்டியிருக்கிறது என்பதையும் இது காட்டுகிறது.
- இந்தியர்களின் விருப்பமின்றி இனி இந்தியாவை ஆள முடியாது என்ற உண்மையை இந்த இயக்கம் நிறுவியது.
- தேசிய இயக்கத்தின் உடனடி நிகழ்ச்சி நிரலில் சுதந்திரக் கோரிக்கையை இயக்கம் வைத்தது என்பது பெரும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்தியாவை விட்டு வெளியேறிய பிறகு, பின்வாங்க முடியாது.

- மேலும், இந்தப் போராட்டத்தில், பொது மக்கள் இணையற்ற வீரத்தையும், போர்க்குணத்தையும் வெளிப்படுத்தினர். அவர்கள் எதிர்கொண்ட அடக்குமுறை மிகவும் கொடூரமானது மற்றும் எதிர்ப்பை வழங்கிய சூழ்நிலைகள் மிகவும் பாதகமானவை.
- ചെள്ണെ ചെണിധേ<u>ന്</u>വ மொத்தத்தில், இயக்கம் சரிந்தது, ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை ஒழிக்க வேண்டும் என்ற வெகுஜனங்களின் உறுகியை அகிம்சை வெளிப்படுத்தாமல் இல்லை. கொள்கையிலிருந்து மக்கள் ഖിலങ്കിயதை காங்கிரஸ் தலைமை கண்டிக்கவில்லை, அதே நேரத்தில் மக்களின் வன்முறைச் செயல்களுக்கு எந்தப் பொறுப்பையும் ஏற்கவில்லை. இறுதியில், 1945 வாக்கில் காங்கிரஸ் தனது கவனத்தையும் ஆற்றலையும் 1946 தேர்தல்களில் செலுத்தும் திசையில் நகர்ந்தது.

